

си, — той бѣгалъ въ Ромуния. Единъ изъ руските генерале твърде добре знаеяъ какви сѣ заслугите на чича Конко и какви загуби е той ималъ, и за това му са обѣщаль да го награди по заслугите му. — „Азъ ща са постарая да ти върна имането, което си ти изгубилъ и даже мисля да ти го удвоя“, казалъ генералинътъ чичу Конку и утишаль си въ Россия. Чичо Конко са надѣяль и чѣкаль награда: чѣкаль той година, чѣкаль двѣ, чѣкаль петъ, а изъ Петербургъ нѣма ни извѣстие, ни награда. Чичо Конко написалъ писмо до Пловдивскиятъ руски консулъ; а така сѣщо молилъ и Хаджи Нича да напише въ Россията и да моли, за да му дадатъ обѣщанното. Пловдивскиятъ консулъ явилъ чичу Конку, че руското-правителство му испраща рѣдовно катагодишна помощъ, и чичо Конко написалъ въ Россия, че той не е получилъ до сега нито една пара. То-